

ЛОЎКАСЦЬ РУК — І СУЦЭЛЬНАЕ ЧАРАЎНІЦТВА

Пясочная графіка асвойвае галерэйныя прасторы

Ірына Цітова «За сцэнай» (Расія, г. Масква).

У мастацкай галерэі «Універсітэт культуры» адкрылася міжнародная выстаўка пясочнай графікі «Па-за часам», на якой прадставілі творы, выкананыя ва ўнікальнай тэхніцы пясочнай ілюстрацыі.

Выстаўка атрымалася ўніверсальная, сарыентаваная як на дарослага, так і маленькага гледача. Яна захапляе не толькі праглядам прадстаўленых работ, тут можна паўдзельнічаць у майстар-класе, пад кіраўніцтвам мастакоў стварыць свой шэдэўр. Ёсць адчуванне, што ты назіраеш за чараўніцтвам: на шклянкім сталі з падсветкай мастакі выводзяць грацыёзныя лініі.

— Замест фарбаў і алоўкаў у нас пясок, замест пэндзляў — рукі, а замест палатна — паверхня з падсветкай, — расказвае куратар выстаўкі Вольга Радзечка. — У нас сыпкая тэхніка работы. Выкарыстоўваецца розны пясок: камусьці больш прыемна працаваць з пяском сярэдняй фракцыі, камусьці буйнай. Я выбіраю пясок па тактыльных адчуваннях. Пясочная анімацыя развіваецца цяпер даволі актыўна, нават у Расіі і Украіне ўжо прадаецца спецыяльны пясок, таму прастора для развіцця кірунку ёсць. Аднак нават калі няма магчымасці набыць такі спецыяльны пясок, наша прырода дапамагае. Напрыклад, я спачатку выкарыстоўвала

пясок з ракі. Яго даводзілася прасейваць, прамываць, але гэта таксама садзейнічала развіццю творчага патэнцыялу.

Пясок дае магчымасці раскрыць самыя розныя тэмы. Напрыклад, мастачка Вольга Лісіцкая выбрала тэму нараджэння дзіцяці: яна перадае ўнутраны стан маці перад самай важнай падзеяй у жыцці. А мастачка Торы Вараб'ева звяртаецца да рамана Міхаіла Булгакава «Майстар і Маргарыта»: праз сваю кампазіцыю адлюстроўвае ўсю сутнасць літаратурнага твора. Захапляюць карціны Ірыны Цітовай, якая паспрабавала паказаць балет за сцэнай.

Усе прадстаўленыя на выстаўцы мастакі цяпер не ўяўляюць сваё жыццё без пясочнай графікі, аднак у кожнага была гісторыя, як пясок змог захапіць, прыцягнуць увагу. Так, Вольга Радзечка, атрымаўшы

адукцыю эканаміста, зразумела, што ёй не хапае выкіду энергіі, і пачала шукаць сябе ў творчасці:

— У дзяцінстве я шмат малявала. Звярнуцца да творчасці мяне падштурхнула жыццёвая сітуацыя. Было неабходна кудысьці дзець энергію. Паспрабавала займацца валяннем і зразумела, што зусім не маё. А потым даведлася пра мастачку Алену Чавусаву з Брэста, якая, дарэчы, сёння таксама ўдзельнічае ў выстаўцы «Па-за часам». Лена выклала пясочную графіку дзецям. Я адправілася да яе ў студыю, папрасіла пазаймацца са мной, і мяне захапіў пясок. Алена сваім стаўленнем да матэрыялу, да выніку працы ўразіла мяне. Калі я зразумела, што маё захапленне перарасло ў нешта большае, пачала ездзіць на розныя фестывалы, набіраюцца вопыту. Цяпер пясок стаў часткай майго жыцця.

Выстаўка мае поспех. Узяць удзел у майстар-класах прыходзіць шмат людзей: выкарыстоўваюць магчымасць сумясціць эстэтычнае наталенне з практыкай.

Галоўная мэта выстаўкі — паказаць, што пясочная анімацыя — гэта не толькі шоу, за якім хочацца назіраць, яна дае магчымасць ствараць арыгінальныя творы, якія робяць мастакі, якія працуюць з фарбамі. Творцы, якія займаюцца пясочнай графікай, разам з калектывам Нацыянальнага тэатра оперы і балета рыхтуюць спектакль «Каляровыя сны Марка Шагала». У айчыннага гледача будуць яшчэ магчымасці ўпэўніцца, што з дапамогай пяску можна ствараць неверагодныя перформансы, як гэта робяць у многіх краінах свету.

У праекце «Па-за часам» узялі ўдзел трыццаць вострых мастакоў з пяці краін: Беларусі, Расіі, Украіны, Літвы і Малдовы. Усе ўдзельнікі займаюцца актыўным развіццём і папулярызаваннем пясочнай графікі, таму такое інтэрнацыянальнае аб'яднанне ў межах адной выставачнай пляцоўкі — вялікі крок на шляху да прадстаўлення пясочнай графікі не проста як забавы, а як паўнаважнага віду мастацтва.

Вікторыя АСКЕРА

Алена Жаміра «Сны» (Расія, г. Варонеж).